

Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones

Per commemorar aquest dia, CCOO de les Terres de Lleida s'adherí a la concentració que van organitzar conjuntament l'Ajuntament de Lleida, la Creu Roja i la Universitat de Lleida.

La responsable de l'Àrea d'Igualtat de Gènere del sindicat, Raquel Collado, assistí a aquesta concentració que es va fer el dia 26, al Centre de Cultures Transfrontereres, un cop acabada la jornada sobre joves i violència masclista.

Contra la violència envers les dones, compromís actiu

Quan escric aquestes línies la xifra de les dones mortes víctimes de la violència masclista a Espanya és de 44. D'aquestes morts, 3 han estat a Catalunya, una d'elles ben a prop, la nena de 14 anys de Tàrraga assassinada recentment. De les dones assassinades, 33 tenien la nacionalitat espanyola i 11 eren estrangeres. Els assassins, 34 són espanyols i 10, estrangers. Els fills i filles menors que han quedat orfes a causa d'aquests assassinats són 40.

Amb aquestes dades vull que reflexionem i pensem si de debò estem en la societat igualitària que ens volen fer creure. Cada dona o nena assassinada ens fa recordar de la manera més brutal que alguna cosa no s'està fent bé.

La violència exercida sobre les dones constitueix una de les violacions sistemàtiques més importants dels drets humans, tenim un greu problema de salut global de proporcions epidèmiques. Però no tan sols hi ha violència física que molts cops acaba en mort, també hi ha violència sexual, maltractament emocional, violència psicològica, etc.

M'esgarrifa veure que les darreres dades publicades a la I Enquesta de violència masclista de Catalunya, realitzada l'any 2010 a una mostra de 14.122 dones i 1.501 homes, van donar com a resultat que una de cada quatre dones havia patit una agressió masclista d'especial gravetat al llarg de la seva vida, i que més del 80% d'aquestes dones no ho havia denunciat. Aquestes dades posen de manifest la gran magnitud, profunditat i invisibilitat del problema i la urgent necessitat d'un canvi cultural a la societat per lluitar contra una xacra que està més estesa del que hom creu i del que es veu.

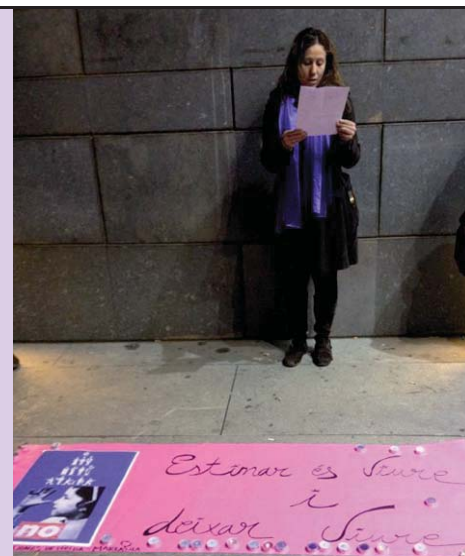
Hi ha uns factors condicionants pels quals moltes de les dones no denuncien, com poden ser la

por, la manca de consciència de ser maltractada, la manca de recursos econòmics, la baixa autoestima, la vergonya, etc. Però també n'hi ha un que molts cops ens passa per alt que és la dificultat de les dones per accedir a una justícia ràpida i eficaç. De vegades les respostes que reben les dones maltractades no estan a l'alçada de les circumstàncies i els mecanismes no sempre s'activen com hauria de ser. Per no parlar del fort impacte que causa, sobretot a les dones, la polèmica Llei de taxes judicials, ja que generalment tenen menys capacitat econòmica que els homes, cosa que dificulta el progrés de processos judicials.

El context en què vivim no fa més que abocar-nos a un pou del qual ens serà molt difícil de sortir. Com que les polítiques de retallades s'estan realitzant des dels governs, tant de l'Estat com de la Generalitat, les discriminacions socials i laborals cap a les dones augmenten inexorablement i no fem més que retrocedir en els avenços que tant han constatat guanyar.

Cal compromís, cal accions de denúncia, cal comptar amb organitzacions de dones amb experiència en contenció i mantenir espais on les dones puguin expressar amb llibertat les seves emocions i sentiments davant la violència que viuen. Si aquesta assistència no s'articula una política feminista, que inclogui projectes i propostes clarament orientats a eradicar l'opressió de les dones, es corre el risc de diluir-se en un assistencialisme que solament podrà ajudar algunes dones a limitar la violència a les seves vides, però no a eradicar-la.

Però aquesta eradicació també és competència nostra, tots i totes hem d'implicar-nos en aquesta tasca de lluitar pel respecte als drets humans. Sembla que la societat en què vivim està com immunitzada, acostumada a veure per la televisió

o a llegir als diaris aquest tipus de notícies. Desgraciadament vivim en uns temps on la pena i la reflexió per un maltractament o assassinat dura el que es tarda en pitjar el botó del comandament a distància per canviar de canal.

Des de l'Àrea d'Igualtat de Gènere de CCOO de Lleida, estem fermament convençudes i convençuts que sol aconseguirem eradicar la violència si hi ha una assumpció dels valors d'igualtat i els canvis culturals. Des de CCOO ens comprometem cada dia a combatre la violència masclista tant fora com dins de l'empresa, ja que les dones no pateixen violència tan sols en l'àmbit privat, sinó també en els espais públics i en l'àmbit laboral.

Sovint el sistema de relacions de la nostra societat es reproduïx en els centres de treball amb greus conseqüències per a les treballadores en la seva salut. Molts cops també afecta el seu desenvolupament professional, ja que les dones ocupen llocs de menor responsabilitat, guanyen menys diners i reben menys capacitat que els seus companys.

Per aquests i altres motius treballarem per acabar amb la desigualtat i la violència, introduint, en la negociació dels convenis col·lectius i en els plans d'igualtat, garanties de protecció laboral, i cooperant en l'elaboració de protocols de prevenció i control de la violència.

Des de CCOO creiem que la combinació de la crisi amb la disminució dels drets socials i les polítiques d'austeritat, solament ens donarà com a resultat un increment de la violència. Rebutgem qualsevol manifestació de discriminació a la feina, i continuarem lluitant per eradicar de les nostres vides la violència masclista. ■